

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 6. april 2022 blev i sag nr. 97573:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 23/11 2021 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Jeg var udsat for et voldeligt overfald tilbage i foråret 1989, hvor jeg blev slået ned. Personen der forvoldt skaden blev dømt i retten og afsonede hans straf. Jeg har siden haft komplikationer med den tandskade, som var en konsekvens af overfaldet. Hvilke resulterede i, at jeg måtte have implantater og Senest i 2015 hvor den ene tand på implantatet gik løst og nu her igen med den anden tand. I 2015 meldte alm. brand at de havde lavet en endelig behandling og ville i første omgang ikke betale, denne beslutning ændrede de dog, efter jeg klagede over denne afgørelse. Som i kan se på vedhæftede bilag, at de begrundede deres afslag med, at sagen er absolut forældet efter 30 år. Som jeg ser det, så er jeg jo stadig ramt af eftervirkninger af det voldelige overfald jeg var udsat for, så for mig er sagen overhovedet ikke forældet. Jeg er oprigtig ked af de følgevirkninger som overfaldet har haft på mine tænder og ikke mindst alle de komplikationer der sidenhen har været. Jeg synes ikke det er fedt at ligge i en tandlægestol overhovedet. Hvis jeg derudover selv skal betale for det, som skadevolderen har pådraget mig, så føler jeg mig endnu mere ramt og uretfærdigt behandlet, uanset om der er gået mere end 30 år siden jeg blev slået ned. Hver gang der opstår komplikationer med mine tænder, bliver jeg mindet om overfaldet, hvilket jeg som sagt synes er tilstrækkeligt.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg ønsker at alm. brandforsikring betaler tandlæge regningen og dækker de mén som er en konsekvens af overfaldet."

Selskabet har i brev af 14/1 2022 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Selskabet modtog tilbage i 1989 en anmeldelse af en tandskade på tænderne 1+1, +2.

Selskabet har senest afvist at dække udgifter til en behandling af tanden 1+, grundet at sagen er forældet.

Forsikringsbetingelser 5097, der var gældende på skadetidspunktet, vedlægges (Bilag A).

Fremstilling – forsikringssagen

Klager anmeldte i 1989 en tandskade, der skulle være sket i forbindelse med et overfald.

Selskabet anerkendte skaden og accepterede dækning af udgifterne til en implantatbehandling på tand (+1). Behandlingen blev udført og selskabet betalte. Sagen blev herefter afsluttet.

I 2015 anmodede klager på ny selskabet om at forholde sig til skadesagen, da implantatet på tanden +1 var gået løs og klager ønskede dækning af et nyt implantat (Bilag B).

Selskabet accepterede overslaget fra den behandlende tandlæge. Behandlingen blev foretaget den 30. april 2015 og udgiften blev dækket af selskabet. Sagen blev herefter igen afsluttet.

Den 13. august 2021 kontaktede klager igen selskabet. Denne gang via egen tandlæge. Tandlægen fremsendte et overslag, faktura på allerede udført behandling og kliniske fotos (Bilag C, D, E og F).

Den 9. november 2021 afviste selskabet, grundet forældelse, at dække udgifterne til den yderligere behandling (Kundens Bilag - Gmail - skadenummer [...] -TAND).

Klager fremsendte den 9. og 22. november 2021 indsigelser mod selskabets afvisning. Selskabet nåede ikke at besvare disse indsigelser inden sagen blev indbragt for Nævnet (Bilag G & H)

For god ordens skyld skal det bemærkes at klagers indsigelser ikke giver selskabet anledning til en ændret opfattelse af sagen.

Begrundelse

Den for sagen relevante skade skete i 1989 i forbindelse med et overfald.

Det var således mere end 30 år siden den skadevoldende handling ophørte, da klager henvendte sig i november 2021.

Da forældelse for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade indtræder senest 30 år efter den skadevoldende handlingens ophør, jf. forældelseslovens § 3, stk. 3, nr. 1 jf. FAL § 29, stk. 1, er klagers krav, efter selskabets opfattelse, forældet.

Det bemærkes for god ordens skyld, at det er uden betydning, at de skadelige følger først måtte indtræde, eller kunne erkendes, efter udløbet af 30-årsfristen, idet denne frist ikke er undergivet suspension, heller ikke ved alvorlige personskader, der udvikler sig over en årrække.

Konklusion

Klagers krav er forældet, hvorfor klager ikke er berettiget til yderligere godtgørelse end den allerede i forbindelse med skaden i 1989 betalte."

Klageren har i brev af 19/1 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Som sagt blev jeg overfaldet i 1989 med knytnæveslag direkte i ansigtet. Manden blev dømt i retten og fik [...] For mit vedkommende resulterede det efterfølgende i 2 implantater og uendelige mange tandlægebesøg, med deraf yderlig smerte påvirkning.

Tilbage i 2015 hvor tandstiften gik løs fra det ene implantat, var jeg i dialog med alm. Brand forsikring også. Der var flere mailkorrespondance imellem ut og alm. Brand forsikring og daværende [...] endte ud med, at meddele ut. At jeg var omfattet af 5097 og dermed ikke en endelig behandling. Jeg fik bekræftet dette med endnu en mail fra [...], at såfremt der opstod fornyet problematikker med tandskaden, så skulle jeg bare henvende mig til alm. Brand forsikring.

Det blev så relevant her start september 2021 og da alm. Brand forsikring afslog og i øvrigt ikke vendte tilbage på de mails jeg sendte til dem. Så meldte jeg det til forsikringsankenævnet.

Jeg blev ringet op af alm. Brand forsikring, som undrede sig over, at jeg så hurtigt var gået til forsikringsankenævnet, hvortil jeg svare, at det var fordi de ikke reagerede på mine mail.

Personen jeg talte med, sagde at der ikke var noget at komme efter, da sagen var over 30 år gammel. Fra overfaldet. I min optik stemmer det ikke overens med det [...] fra alm. Brand forsikring skrev til mig i 2015. hvilket jeg har uploadet som dokument.

Som voldsoffer og på baggrund af mail fra alm. Brand forsikring, så mener jeg forsat ikke at jeg skal betale for de følgeskader jeg er blevet påført fra overfaldet i 1989."

Selskabet har i brev af 3/2 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Supplerende sagsfremstilling

Selskabet kan tiltræde, at selskabet var i dialog med klager i 2015 (Kundens bilag [...]) og at selskabet i den forbindelse accepterede at dække en behandling.

Samtidig tilkendegav selskabet, at klager kunne henvende sig igen ved eventuelt yderligere behandlingsbehov i anledning af skaden.

Som det fremgår af mail af 15. maj 2015, meddelte selskabet, at da skaden blev behandlet på baggrund af de på skadetidspunktet gældende forsikringsbetingelser nr. 5097, kunne selskabet ikke begrænse dækningen til "én endelig behandling". (FAL § 120 var, i modsætning til på nyere produkter, ikke fraveget) Det kan i relation til nærværende sag yderligere tilføjes, at det i 2015 endnu ikke var 30 år siden skaden skete, hvorfor kravet ikke blev afvist som forældet.

Supplerende begrundelse

Den for sagen relevante skade skete i 1989 i forbindelse med et overfald. Klager henvendte sig med det for nærværende sag relevante krav til selskabet i november 2021.

Da forældelse for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade indtræder senest 30 år efter den skadevoldende handlings ophør, jf. forældelseslovens § 3, stk. 3, nr. 1, jf. FAL § 29, stk. 1, er klagers krav, efter selskabets opfattelse, forældet.

Det bemærkes for god ordens skyld, at det er uden betydning, at de skadelige følger først måtte indtræde, eller kunne erkendes, efter udløbet af 30-årsfristen, idet denne frist ikke er undergivet suspension, heller ikke ved alvorlige personskader, der udvikler sig over en årrække (Bilag I – Note 26).

Det forhold, at selskabets hæftelse for skadelige følger principielt er tidsubegrænset, jf. FAL § 120 som selskabet ikke har fraveget, gør imidlertid ikke, at de almindelige forældelsesregler ikke fortsat gælder – herunder den 30-årige absolutte forældelse.

At selskabets forsikringsbetingelser ikke fraviger FAL § 120, ændrer således ikke på, at kravet fremsat i 2021, mere end 30 år efter den skadevoldende handlings ophør, er forældet.

Sagsbehandlingen i forbindelse med kravet fremsat og betalt i 2015 ændrer ikke herpå.

Således kunne kravet i 2015 ikke afvises, ligesom yderligere krav klager kunne få helt frem til 2019 ville have være dækket. Selskabets sagsbehandlers meddelelse til klager i 2015 om at klager kunne vende tilbage ved yderligere behandlingsbehov, bragte selvfølgelig heller ikke klager i en berettiget tro om at den 30-årige forældelse ikke var gældende.

Konklusion

Selskabet fastholder afvisningen.

Klagers krav er forældet, hvorfor klager ikke er berettiget til yderligere godtgørelse end den allerede i forbindelse med skaden i 1989 betalte."

Klageren har i brev af 9/2 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg vil igen henvise til mail som jeg har uploadet igen. Fra den mail anno 2015 fra [...], så skrev han ordret.

‘Som det umiddelbart ser ud, så var din ulykkesforsikring i 1989 omfattet af vores betingelser 5097. De var ikke ændret til kun at dække én endelig, hvorfor jeg skal bede dig se bort fra vores tidligere melding om, at vi kun dækker en behandling i forbindelse med skaden i 1989.’

På baggrund af denne mail fra 2015, har jeg svært ved at forstå, 30 års reglen, når i tidligere har skrevet, at det ikke kun er en endelig behandling.

Deslige kan jeg heller ikke forstå, at jeg som voldsoffer, skal betale for skader, andre har påført mig. Her forsvinder min rets følelse og jeg får en følelse af krænkelse. Potentielt kan det ramme mange andre voldsofre, som får varige mén, eller skader der kræver ekstra behandling efter 30 år."

Ankenævnet for Forsikring

5.

97573

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder tandlægeregninger, behandlingsoverslag, og mailkorrespondance mellem parterne.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Klausul nr. 3.

Tandskadeerstatning

I det omfang, forsikrede ikke har ret til godtgørelse fra anden side, betales rimelige udgifter til tandbehandling som følge af ulykkestilfælde.

Proteser, der beskadiges i de naturlige tænders sted, erstattes alene, når ulykkestilfældet i øvrigt har medført legemsbeskadigelse.

Tandskader opstået ved tygning eller spisning er ikke omfattet af forsikringen.

Det forhold, at en beskadiget tand er et led i en bro, at nabotænder mangler eller at en beskadiget tand i forvejen var svækket, kan ikke medføre større erstatning end svarende til den nødvendige behandling af en sund tand."

Nævnet udtaler:

Klageren – som er født i 1970'erne – blev den 23/4 1989 slået ned og fik beskadiget tænderne +1, +2 og 1+. Selskabet dækkede udgiften til implantatbehandling på tanden +1, og sagen blev afsluttet. I 2015 dækkede selskabet udgiften til et nyt implantat på tanden +1. Den 13/9 2021 ønskede klageren dækning af udgiften til behandling af tanden 1+.

Klageren har anført, at han fortsat er ramt af eftervirkninger af det voldelige overfald, og at selskabet i 2015 oplyste, at der ikke var tale om en endelig behandling, og at han skulle kontakte selskabet, hvis der opstod fornyet problematikker med tandskaden.

Selskabet har afvist yderligere dækning under henvisning til, at klagerens krav er forældet, idet der er gået mere end 30 år, siden den skadevoldende handling ophørte.

Ankenævnet for Forsikring

6.

97573

Nævnet bemærker, at klagerens krav er en "fordring på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade". Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, jf. forældelseslovens § 3, stk. 3, nr. 1, at forældelse indtræder senest 30 år efter den skadevoldende handlings ophør.

Forældelsesloven og ændringen af forsikringsaftalelovens § 29 trådte i kraft den 1/1 2008 og finder anvendelse også på tidligere stiftede fordringer, som ikke inden ikrafttrædelsestidspunktet er forældet efter de tidligere gældende regler jf. forældelseslovens § 30, stk. 1, 1. pkt.

På den baggrund finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at ulykken skete i foråret 1989, og at klageren i efteråret 2021 henvendte sig til selskabet vedrørende yderligere tandbehandling, hvilket er mere end 30 år efter det anmeldte ulykkestilfælde/overfald.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings